

PREDLOG

ZAKON

O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O SARADNJI U OBLASTI ODBRANE IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE DEMOKRATSKE NARODNE REPUBLIKE ALŽIRA

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum o saradnji u oblasti odbrane između Vlade Republike Srbije i Vlade Demokratske Narodne Republike Alžira, koji je potpisana u Alžiru, 14. decembra 2011. godine, u originalu na srpskom, arapskom i francuskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma u originalu na srpskom jeziku glasi:

SPORAZUM

O SARADNJI U OBLASTI ODBRANE IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE DEMOKRATSKE NARODNE REPUBLIKE ALŽIRA

Vlada Republike Srbije

i

Vlada Demokratske Narodne Republike Alžira,
u daljem tekstu: „Strane” i pojedinačno: „Strana”,

Sagledavajući postojeće prijateljske odnose između Republike Srbije i Demokratske Narodne Republike Alžir,

Potvrđujući još jednom zajedničku privrženost načelima i ciljevima Povelje Ujedinjenih nacija, prevashodno po pitanju poštovanja nezavisnosti i suvereniteta država,

Težeći uspostavljanju trajne saradnje u oblasti odbrane, zasnovane na uzajamnom poštovanju, poverenju i uvažavanju interesa Strana,

Želeći da daju doprinos trajnom očuvanju regionalne stabilnosti i to prvenstveno kroz saradnju u oblastima kao što su borba protiv terorizma i prevencija kriza,

U skladu sa njihovim međunarodnim obavezama i nacionalnim zakonodavstvom,
sporazumele su se o sledećem:

GLAVA I

PREDMET I OBLICI SARADNJE

Član 1.

Strane se obavezuju da u skladu sa odredbama ovog sporazuma, zajednički deluju radi unapređenja, pospešivanja i razvoja saradnje u oblasti odbrane, u skladu s njihovim nacionalnim zakonodavstvima i međunarodnim obavezama.

Član 2.

U skladu sa ovim sporazumom:

- „Strana koja šalje” je Strana čije se vojno i/ili civilno osoblje nalazi na teritoriji države druge Strane radi realizacije ovog sporazuma;

- „Strana prijema” je Strana na čijoj se teritoriji nalazi vojno i/ili civilno osoblje Strane koja šalje radi realizacije ovog sporazuma;

- „vojno i/ili civilno osoblje” je osoblje koje pripada oružanim snagama jedne od Strana koje se, u skladu s ovim sporazumom, nalaze na teritoriji države druge Strane radi izvršenja zadatka;

- „oružane snage” su jedinice ili sastavi kopnenih snaga, mornarice ili vazduhoplovstva ili bilo koja druga vojna komponenta jedne od Strana.

Član 3.

Strane su saglasne da u okviru ovog sporazuma pokrenu i razvijaju sledeće oblike saradnje:

- unapređenje kontakata i odnosa između ministarstava Strana nadležnih za pitanja odbrane, putem poseta visokih političkih i vojnih predstavnika i razmena delegacija;
- u okvirima njihovih nadležnosti, razmene informacija i iskustava po pitanjima iz domena odbrane koja su od međusobnog interesa;
- saradnje u oblasti protivterorističke borbe;
- školovanja osoblja u visokim vojnim ustanovama i specijalističkog usavršavanja;
- jačanja veza između vojnih obrazovnih ustanova, organizovanja konsultacija i razmene iskustava u domenu školovanja;
- izvođenja zajedničkih vežbi i pozivanja vojnih posmatrača na manevre i/ili nacionalne vežbe;
- nabavke naoružanja, vojne opreme i sistema naoružanja, kao i pružanja podrške u nabavci rezervnih delova i drugih sredstava neophodnih za korišćenje, održavanje i remont;
- razmene iskustava u oblasti održavanja operativnih uslova i pružanja logističke podrške za opremu nabavljenu kod jedne ili druge Strane;
- unapređenja i razvoja saradnje u oblasti naučnog istraživanja i odbrambene tehnologije, kao i partnerstva u oblasti odbrambene industrije i transfera tehnologije i znanja;
- unapređenja i razvoja saradnje u oblasti vojne topografije i kartografije;
- svaka druga aktivnost za koju se Strane i/ili njihovi nadležni organi zajednički odluče, a ima za cilj da saradnju između njih učini tešnjom.

Član 4.

Realizacija saradnje saglasno ovom sporazumu prvenstveno je u nadležnosti ministarstava odbrane Strana.

Ovaj sporazum realizuje se zaključivanjem protokola, konvencija, ugovora i razmenom pisama između ovlašćenih predstavnika Strana i/ili njihovih nadležnih organa.

Član 5.

Strane su saglasne da se za sprovođenje ovog sporazuma osnuje Mešovita komisija.

Komisija iz stava 1. ovog člana, zadužena je za utvrđivanje pravaca i načina realizacije saradnje u oblasti odbrane, za doprinos njenom razvoju i iznalaženje novih vidova saradnje. S tim u vezi, kontroliše sprovođenje saradnje i izvršavanja odredaba ovog sporazuma, kao i dogovorenih protokola, konvencija i ugovora zaključenih na osnovu Sporazuma.

Mešovitom komisijom kopredsedava predstavnik imenovan od nadležnih organa svake od Strana. Mešovitu komisiju činiće i predstavnici Strana čije prisustvo bude ocenjeno kao neophodno.

Mešovita komisija se naizmenično sastaje kod jedne od Strana, najmanje jednom godišnje u vremenu koje se zajednički dogovori. Ona pravi bilans saradnje za proteklu godinu, prati aktivnosti koje su u toku i utvrđuje plan rada za narednu godinu.

Mešovita komisija će delovati na osnovu principa koje zajednički utvrđuju kopredsednici i u skladu sa usvojenim poslovnikom.

GLAVA II

STATUS VOJNOG I/ILI CIVILNOG OSOBLJA

Član 6.

Tokom boravka na teritoriji države Strane primaoca, vojno i/ili civilno osoblje na koje se odnosi ovaj sporazum ostaje potčinjeno svojim vojnim nadležnim organima.

Član 7.

Vojno i/ili civilno osoblje svake od Strana dužno je da se pridržava zakona, propisa i običaja Strane primaoca. Svaka od Strana će svoje vojno i/ili civilno osoblje upoznati sa obavezom poštovanja zakona, propisa i običaja Strane primaoca.

Vojno i/ili civilno osoblje jedne od Strana koje se u okviru ovog sporazuma nalazi na teritoriji države druge Strane ne može ni u kom slučaju biti umešano u pripremu ili izvršenje ratnih operacija niti aktivnosti vezanih za održavanje ili uspostavljanje reda, javne bezbednosti ili nacionalnog suvereniteta, niti učestvovati u tim operacijama.

U slučaju razmene vojnog i/ili civilnog osoblja između jedinica oružanih snaga Strana angažovanih u okviru ovog sporazuma, vojno i/ili civilno osoblje dužno je da se pridržava propisa jedinice primaoca.

Član 8.

Nadležni organi Strane primaoca imaju pravo da primenjuju nacionalne propise prema osoblju u poseti i to za svako krivično delo počinjeno na teritoriji države te Strane.

Nadležne vlasti Strane pošiljaoca imaju prioritetno pravo da primenjuju svoje zakonodavstvo na svoje vojno i/ili civilno osoblje i to u slučaju izvršenja dela koja ugrožavaju bezbednost ili dobra Strane pošiljaoca.

U slučajevima iz stava 2. ovog člana, nadležni organi Strane pošiljaoca mogu odustati od prioritetnog prava na primenu svog zakonodavstva, posle saopštenja svoje namere nadležnim organima Strane primaoca i ukoliko se ona saglasi.

Saglasno sa svojim zakonodavstvom i preuzetim međunarodnim obavezama, Strana primalac će u dobroj volji razmotriti svaki zahtev Strane pošiljaoca koji se tiče izručenja vojnog i/ili civilnog osoblja koji su počinio prekršajnih dela.

GLAVA III

ODŠTETNI ZAHTEVI

Član 9.

Svaka od Strana odustaje od bilo kakvog zahteva za naknadu štete od druge Strane, kao i od vojnog i/ili civilnog osoblja za štete uzrokovane njenom osoblju ili njenim dobrima, a koje su nastale u okviru aktivnosti vezanih za sprovođenje ovog sporazuma, osim u slučaju teže ili namerne greške. Pojam teške greške podrazumeva grubu grešku ili ozbiljnu nepažnju. Postojanje teške greške utvrđuje Strana čiji je pripadnik vojnog i/ili civilnog osoblja počinio tu štetu.

Zahtevi za naknadu štete na ime šteta prouzrokovanih trećim licima, posle sprovodenja dogovorenog postupka, raspodeljuju se između Strana na sledeći način:

- u slučaju da je za štetu odgovorna samo jedna od Strana, ta Strana obezbeđuje izmirenje celokupnog iznosa naknade štete;
- u slučaju da su za štetu odgovorne obe Strane ili kada nije moguće pripisati odgovornost ni jednoj od njih, iznos naknade štete deli se između Strana na podjednake delove;
- obeštećenje za štete pričinjene trećim licima, nakon sudskog postupka, ide na teret Strane koja je sudskom odlukom proglašena krivom i to u visini utvrđenog iznosa naknade štete.

U slučaju iz stava 2. ovog člana, Strana primalac pružiće pomoć Strani pošiljaocu.

Član 10.

Teškoće, razlike ili sporna pitanja bilo koje vrste koje bi eventualno proistekle iz primene ili tumačenja odredaba ovog sporazuma, biće dogovorno rešavane između Strana i/ili njihovih nadležnih organa, putem konsultacija i pregovora.

GLAVA IV

PODRŠKA VOJNOM I/ILI CIVILNOM OSOBLJU

Član 11.

Svaka od Strana snosi troškove putovanja svog vojnog i/ili civilnog osoblja ka teritoriji i od teritorije države Strane primaoca. Strana primalac snosi troškove putovanja na teritoriji svoje države.

Troškove prevoza pripadnika vojnog i/ili civilnog osoblja Strane pošiljaoca, koji se odnosi na vraćanje na teritoriju države Strane pošiljaoca, bilo zbog bolesti i/ili nesrećnog slučaja, snosi Strana pošiljalac.

Tokom poseta i razmena delegacija vezanih za sprovođenje ovog sporazuma, troškove ishrane i smeštaja osoblja Strane pošiljaoca snosi Strana primalac, osim ukoliko Strane i/ili njihovi nadležni organi nisu drugačije dogovorili.

Za vreme zajedničkih vežbi i obuka, Strana primalac obezbediće smeštaj u svojim vojnim objektima i staviće na raspolaganje infrastrukturu za obuku vojnog i/ili civilnog osoblja.

Član 12.

Vojno i/ili civilno osoblje Strane pošiljaoca ima pravo na zdravstvene usluge u vojnim medicinskim ustanovama Strane primaoca, pod istim uslovima kao i za svoje osoblje.

Zdravstvene usluge pružene u okviru jedinica ili garnizonских ambulanti, kao i hitne evakuacije vojnim vazduhoplovima su besplatne.

Troškove sanitetske evakuacije civilnim vazduhoplovima, hospitalizacije, pregleda i nege pružene u civilnim zdravstvenim ustanovama snosi Strana čiji je pripadnik korisnik usluga.

Član 13.

Smrt pripadnika vojnog i/ili civilnog osoblja prijavljuje se nadležnim teritorijalnim organima Strane primaoca. Strane čiji je pripadnik preminuo mogu

preuzeti posmrtnе остатке ћим добију одобрење од надлеžних органа Стране према којима. Превоз тела се реализује у складу са прописима Стране према којима.

GLAVA V

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 14.

Стране се обавезују да, у складу са својим националним законодавствима, обезбеде заштиту погодних информација добијених током спровођења овог споразума или поистеклих из заједничких активности и то без обзира на врсту материјала на којој се налазе. Стране ће у том циљу предузети истоветне мере заштите, као и за сопствене информације тог нивоа.

Ниједна од Страна неће на штету интереса друге Стране, користити информацију добијену у спровођењу овог споразума.

Без писмене сагласности једне од Страна, друга Страна неће откривати трећим лицима информације или документа добијена или стечена у реализацији одређених области сарадње које су предмет овог споразума.

Размена и заштита погодних информација биће уређена посебним уговором између Страна.

Član 15.

Одредбе овог споразума не утичу на обавезе које је једна од Страна преузела у оквиру других закључених међunarodnih споразума.

Član 16.

Овај споразум може уз узакну сагласност Страна, у сваком тренутку бити изменjen и допуњен и то писмено дипломатским путем.

У случају да су за то потребне консултације, исте би требало да се одрже у roku од највише 90 дана од датума пријема предложеног амандмана.

Амандман ће ступити на снагу у складу са предвиђеном процедуrom из члана 17. став 1. овог споразума.

Član 17.

Овај споразум ће ступити на снагу датумом пријема дипломатским путем последnjег писаног обавештења којим Стране потврђују испуњење унутрашњих процедура неophodnih заступање на снагу овог споразума.

Овај споразум се закључује на период од десет година и ће автоматски продужавати за годину дана, осим уколико једна од Страна писменим путем не обавести другу Страну о својој намери да исти растури и то најмање шест месеци пре његовог prestanka važećnosti.

Istek ili raskid овог споразума не доводи у пitanje izvršenje protokola, konvencija i ugovora закључених, односно писама разменjenih на основу njega, осим уколико се Стране или њихови надлеžni органи не dogovore drugačije.

У случају истека или растура овог споразума, одредбе члана 14. и става 3. овог члана, остaju važeće.

У складу са тим, доке потписани, punopravno ovlašćeni od стране svojih vlada, потписали су овај споразум.

Sačinjeno u Alžиру, dana 14. decembra 2011. godine, u po dva originalna primerka, svaki na srpskom, arapskom i francuskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi autentični. U slučaju razlika u tumačenju ili primeni ovog sporazuma, merodavan je tekst na francuskom jeziku.

**ZA VLADU
REPUBLIKE SRBIJE**

Dragan Šutanovac
ministar odbrane

**ZA VLADU
DEMOKRATSKE NARODNE
REPUBLIKE ALŽIRA**

Abdelmalek Gunaizija
delegirani ministar
Ministarstva nacionalne odbrane

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori”.

OBRAZLOŽENJE

1. Ustavni osnov za donošenje Zakona

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju Sporazuma o saradnji u oblasti odbrane između Vlade Republike Srbije i Vlade Demokratske Narodne Republike Alžira, sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije, kojim je propisano da Narodna skupština potvrđuje međunarodne ugovore kad je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

2. Razlozi za potvrđivanje Sporazuma

Sporazum o saradnji u oblasti odbrane između Vlade Republike Srbije i Vlade Demokratske Narodne Republike Alžira, čije se potvrđivanje predlaže ovim zakonom, opredeljuju se osnovni ciljevi i principi na kojima će se zasnovati saradnja u oblasti odbrane između ugovornih strana i njihovih nadležnih organa, a u cilju doprinosa razvoja celokupnih bilateralnih odnosa.

Takođe, s obzirom da do sada nije postojao međunarodni ugovor o saradnji koji bi generalno dao pravni osnov za saradnju u oblasti odbrane između ministarstava odbrane kao nadležnih organa vlada Republike Srbije i Demokratske Narodne Republike Alžira, prevashodni cilj zaključenog Sporazuma je uspostavljanje pravnog okvira koji bi omogućio i ujedno olakšao saradnju u oblasti odbrane.

3. Ocena potrebnih finansijskih sredstava za sprovođenje Sporazuma

Za sprovođenje ovog sporazuma nisu potrebna dodatna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije, budući da se sredstva koja su potrebna za sprovođenje Sporazuma predviđaju finansijskim planom Ministarstva odbrane.

4. Razlozi za donošenje zakona po hitnom postupku

Donošenje zakona po hitnom postupku neophodno je radi nesmetanog funkcionisanja organa i organizacija, kao i sprečavanja štetnih posledica koje bi mogле uslediti u odnosu na ispunjavanje preuzetih međunarodnih obaveza u vezi sa školovanjem osoblja u visokim vojnim ustanovama i specijalističkog usavršavanja i jačanja veza između vojnih obrazovnih ustanova, čime se izražava politička volja Republike Srbije i Demokratske Narodne Republike Alžira za unapređenje bilateralnih odnosa između dve države, a samim tim i izražava se spremnost Republike Srbije za jačanje odnosa između dve države u oblasti odbrane i obezbeđuje veći stepen sigurnosti tokom bilateralne vojne saradnje dveju zemalja.